

EMPODERAMENT O COSIFICACIÓ?

Davant la difusió d'un vídeo en una discoteca de Barcelona on es podia veure un grup de noies joves ballant ("perrejant"), s'ha generat un debat. Per una banda, la difusió de continguts sexualitzats protagonitzats per menors d'edat. D'altra banda, si aquest tipus de balls són una mostra de l'empoderament femení o el contrari, un signe de cosificació de la dona.

Molts especialistes en psicologia o sexologia s'han qüestionat diverses preguntes: les noies imposen quins són els límits? Els nois ho accepten? Els dos s'ho estan passant bé? La nostra societat considera correcta que una noia pugui establir que això és empoderament? Només ens fixem en com van vestides les noies i els moviments que fan?

En cada generació hi ha hagut aquesta mena de balls, on normalment acaben escandalitzant a les persones més grans, ja que en cada promoció canvien els codis i els tipus de balls. Però on estan els límits?

En definitiva i el que verdaderament ens hauria d'impactar, és el fet que les noies hàgim de passar per pel carrer i a les discoteques i no puguem tornar tranquil·les a casa.

Ballar sí, convertir-ho en un acte masclista i de submissió no!